

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ

του φοιτητή Βεζέρη Δημητρίου

Απόφαση Γενικού Δικαστηρίου
περί κρατικών ενισχύσεων σε
Ναυπηγεία (15/3/2012).

Επικοινωνία:

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με:

Βεζέρης Δημήτριος

Λευκίπου 6 - Ξάνθη

Τηλ +30 - 2541 - 084 - 084

Φάξ +30 - 2541 - 084 - 084

Θέματα που καλύπτονται :

- Αντικείμενο και διάδικοι της προσφυγής.
- Χρονικά ορόσημα μετοχικών συνθέσεων και ενισχύσεων.
- Το σκεπτικό της απόφασης.
- Σχολιασμός και Συμπεράσματα.
- Δημοσιεύματα και εξελίξεις μετά την απόφαση.

Περιεχόμενα.

<i>Αντικείμενο και διάδικοι της προσφυγής.</i>	5
<i>Μετοχικές συνθέσεις της ΕΝΑΕ.</i>	6
<i>Ενισχύσεις της ΕΝΑΕ και αποφάσεις.</i>	7
<i>Το σκεπτικό της Ε.Ν.ΑΕ. (Ελληνικά Ναυπηγεία)</i>	9
<i>Το σκεπτικό της επιτροπής.</i>	9
<i>Η περίπτωση ΙΖΑΡ.</i>	10
<i>Συμπεράσματα και σχολιασμοί.</i>	11
<i>Άρθρα στον τύπο.</i>	13
ΤΟ ΒΗΜΑ – 29/7/2010 - Συμφωνία με την Κομισιόν για τις κρατικές ενισχύσεις	13
Express 29/6/2012 - Ευρωκαταδίκη για τις ενισχύσεις στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά ..	14
ΕΘΝΟΣ – 28/2/2013 - Τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά να επιστρέψουν τις κρατικές ενισχύσεις (310εκ €).....	15
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ – 01/03/2013 - Επιστροφή των 310 εκατ. από Σκαραμαγκά ζητεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο	16
ΘΕΜΑ – 15/05/2013 - Επιστροφή των κρατικών ενισχύσεων ή εκκαθάριση του Σκαραμαγκά ζητά η Κομισιόν	17
902.gr – 30/10/2013 - Διαμαρτυρία για τα Ναυπ. Σκαραμαγκά από τον Ευρωβουλευτή του ΚΚΕ Μπ. Αγγουράκη και συνδικαλιστές του κλάδου	18
<i>Επίλογος.</i>	20

Αντικείμενο και διάδικοι της προσφυγής.

Η παρούσα εργασία αφορά στη μελέτη και στα συμπεράσματα της ΑΠΟΦΑΣΗΣ του ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα), της 15ης Μαρτίου 2012 για την υπόθεση T-391/08, των **Ελληνικών Ναυπηγεία ΑΕ**, με έδρα τον Σκαραμαγκά (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τους Ι. Δρόσο, Κ. Λουκόπουλο, Α. Χιωτέλλη, Χ. Παναγουλέα, Π. Τζιούμα, Α. Μπαλλά, Β. Βουτσάκη και Ξ. Γκούστα, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

της **Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, εκπροσωπούμενης από τους C. Urraca Caviedes και Μ. Κωνσταντινίδη,

καθής.

Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 15 Σεπτεμβρίου 2008, άσκησε την προσφυγή.

Οι διάδικοι ανέπτυξαν τα επιχειρήματά τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 20ής Οκτωβρίου 2011.

Η προσφεύγουσα ζητούσε από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, τα άρθρα 2, 3, 5 και 6, το άρθρο 8, παράγραφος 2, και τα άρθρα 9, 11 έως 16, 18 και 19 της προσβαλλόμενης απόφασης (το οποίο αποφασίζει την επιστροφή δοθέντων ενισχύσεων και την κατάπτωση των δοθέντων εγγυήσεων),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

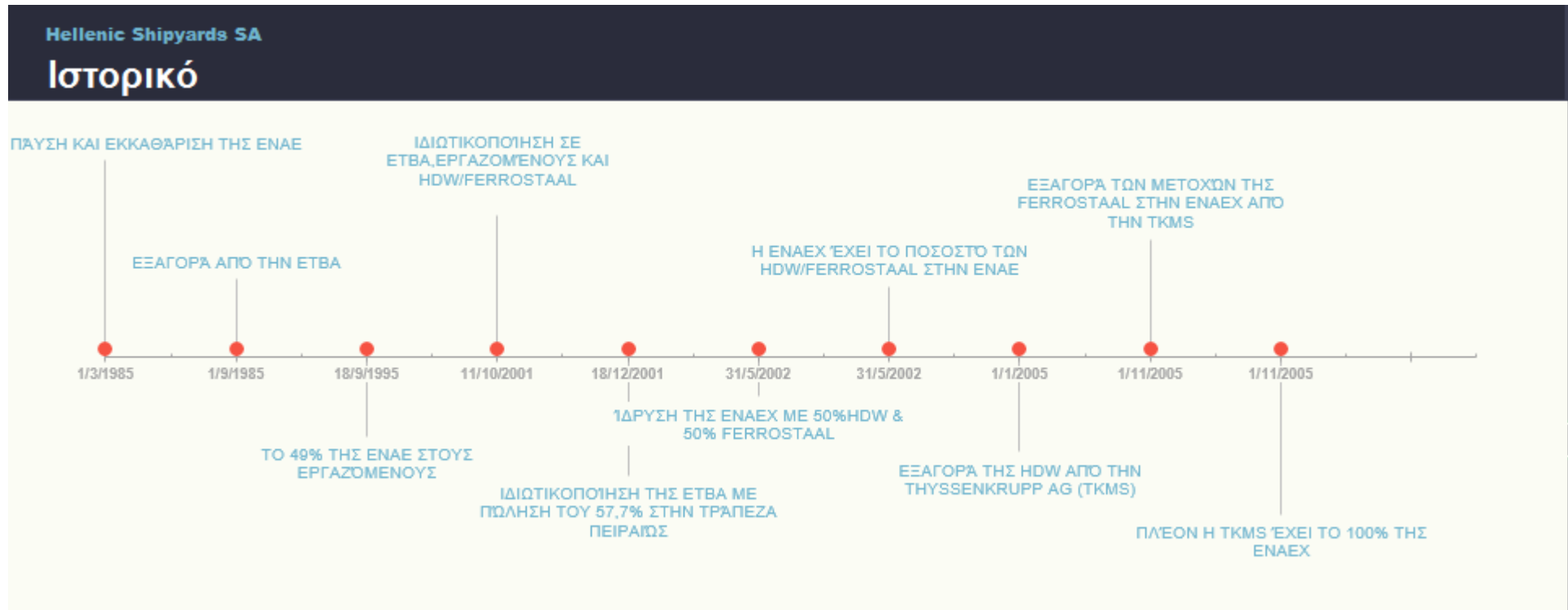
Η Επιτροπή ζητούσε από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Δεν θα παραθέσουμε το κείμενο της απόφασης το οποίο ο ενδιαφερόμενος μπορεί να το βρει εύκολα στο διαδίκτυο αλλά το σχολιασμό και τις απόψεις μας επί του θέματος, στα πλαίσια εργασίας στο μάθημα Διεθνές Δίκαιο που παραδίδεται στο μεταπτυχιακό του ΔΟΣΑ/ΔΠΘ (Νυν τμήμα οικονομικών επιστημών) .

Μετοχικές συνθέσεις της ΕΝΑΕ.

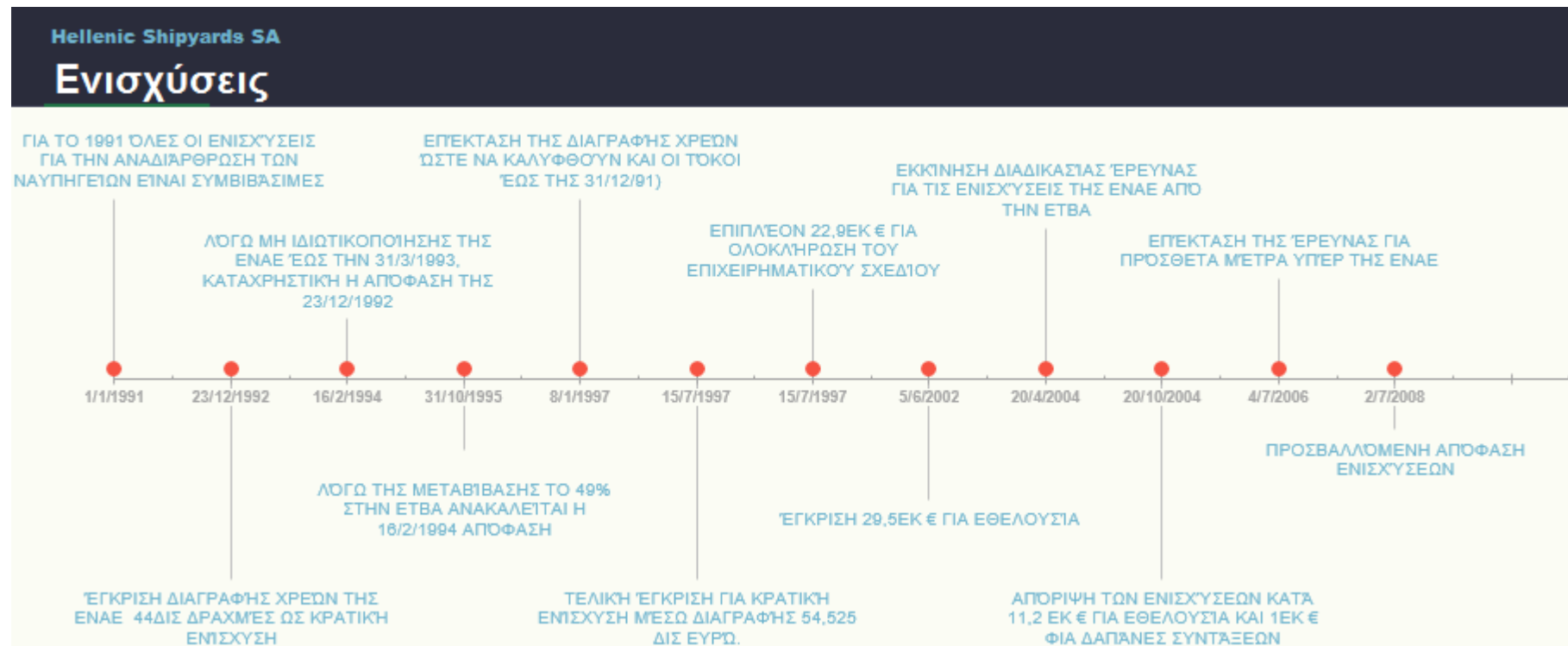
Στον πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα χρονικά ορόσημα αλλαγών της μετοχικής σύνθεσης των Ελληνικών Ναυπηγείων μέχρι την έκδοση της απόφασης. Σε αυτά τα ορόσημα η ΕΝΑΕ από κρατική επιχείρηση κατέληξε σε μετόχους των Τράπεζα Πειραιώς, Εργαζόμενοι, ΕΝΑΕΧ (ThyssenKrupp AG). Συγκεκριμένα αρχικά πέρασε στην ΕΤΒΑ, στη συνέχεια δόθηκε στους εργαζόμενους (49%), ενώ η ΕΤΒΑ περνάει στην Τράπεζα Πειραιώς. Στο τέλος ιδρύεται η ΕΝΑΕΧ η οποία αποκτά το 50%, όπου μέτοχοι της ΕΝΑΕΧ είναι η HDW/Ferrostaal, όπου η ThyssenKrupp εξαγοράζει την HDW και αγοράζει το ποσοστό της Ferrostaal. Οι εργαζόμενοι δεν πλήρωσαν ποτέ τη συμμετοχή τους.

Χρονικά ορόσημα σταθμός στη μετοχική σύνθεση της ΕΝΑΕ

Ενισχύσεις της ΕΝΑΕ και αποφάσεις.

Στον πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα χρονικά ορόσημα ενισχύσεων που δόθηκαν είτε με την μορφή χρηματοδότησης, είτε δανείων είτε υπό τη μορφή εγγυήσεων. Σε γενικές γραμμές η ΕΝΑΕ ενισχύθηκε είτε με τη διαγραφή χρεών, είτε με τη μορφή χρηματικής ενίσχυσης για εθελουσία έξοδο εργαζομένων, είτε με ενίσχυση δανείων για την επιστροφή της στην κερδοφορία είτε με τη μορφή εγγυήσεων για την ανάληψη έργων.

Στον πίνακα που ακολουθεί δίνονται οι τελικές αποφάσεις περί των ενισχύσεων που αποφάσισε το δικαστήριο. Οι περισσότερες ενισχύσεις έχουν ακυρωθεί λόγω παράβασης του άρθρου 88 παράγραφος 3 ,ΕΚ.

ΑΓΔ 15/3/2012	Ημερομηνία	Ενίσχυση	Πρόγραμμα	Υψος	Επίπτωση
Άρθρο 1	πριν την 31/12/2001	Ενισχύσεις της ΕΝΑΕ	Μέτρο Δ1 /απόφαση Ν401/97		Καμία
Άρθρο 1	μετά την 31/12/2001	Ενισχύσεις της ΕΝΑΕ	Δεν εμπίπτουν στο Ν401/97		Πρέπει να επιστραφεί
Άρθρο 2	8/12/1999	Εγγύηση από Ελληνική Δημοκρατία -> ΕΤΒΑ	Δ2/Παράβαση του άρθρου 88παρ3	4,67δισ δρχ (13,72εκ €)	Πρέπει να ανακτηθεί
Άρθρο 3	1/7/1999	Δάνειο από ΕΤΒΑ	Παράβαση του άρθρου 88παρ3	1,5δισ δρχ (4,58εκ €)	Πρέπει να ανακτηθεί
Άρθρο 5	1994	Ενίσχυση	Ε7/ C10/1994 (κατάχρηση)	54δισ δρχ (160εκ €)	Πρέπει να ανακτηθεί
Άρθρο 6	2001	Ενίσχυση	Ε8/ Ν 513/2001	29,5εκ €	Πρέπει να ανακτηθεί
Άρθρο 8	24/7/1999-22/5/2000	Εχίσχυση από ΕΤΒΑ σε ΕΝΑΕ	Παράβαση του άρθρου 88παρ3	0,9εκ€ + 1,2εκ €	Πρέπει να ανακτηθεί
Άρθρο 9		Εγγυήσεις από ΕΤΒΑ για έργα ΕΝΑΕ σε ΟΣΕ ΗΣ	Παράβαση του άρθρου 88παρ3		Άμεση διακοπή
Άρθρο 11	29/10/1999	Δάνειο από ΕΤΒΑ	Παράβαση του άρθρου 88παρ3	16,9δισ δρχ (49,7εκ €)	Πρέπει να ανακτηθεί
Άρθρο 12	4/3/1999	Εγγυήσεις από ΕΤΒΑ για έργα ΕΝΑΕ σε ΟΣΕ ΗΣ	Ε13β/Παράβαση του άρθρου 88παρ3	3,26εκ€+3,38εκ€	Άμεση διακοπή
Άρθρο 13	8/12/1999	Εγγύηση του 25% των 29,3εκ € η ΕΤΒΑ στην ΕΝΑ	Ε14/Παράβαση του άρθρου 88παρ3	2,2εκ €	Άμεση διακοπή
Άρθρο 14	25/7/1997,15/1-/1997	Εγγύηση του 25% των 5,9εκ € η ΕΤΒΑ στην ΕΝΑ	Ε14/Παράβαση του άρθρου 88παρ3	1,475εκ € + 3,75εκ \$	Άμεση διακοπή
Άρθρο 15	2000-2001	Ενίσχυση του 25% των 81,3εκ € και 40εκ€ από το Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό	Ε14/Παράβαση του άρθρου 88παρ3	1,475εκ € + 3,75εκ \$	Άμεση διακοπή
Άρθρο 16		Εγγύηση της ΕΤΒΑ στην HDW/Ferrostaal	Ε18γ/Παράβαση του άρθρου 88παρ3	Όλες οι επιστρ. Ενισχύσεων	Άμεση διακοπή

Η προσφεύγουσα προσπάθησε να ισχυριστεί ότι οι περισσότερες ενισχύσεις αφορούσαν τη πολεμική βιομηχανία και ως εκ τούτου αποτελούν νόμιμες κρατικές ενισχύσεις . Σε περίπτωση όμως που αυτό δεν γινόταν καθόλα δεκτό, προσπάθησε να ισχυριστεί ότι ο επιμερισμός δαπανών πολεμικών και μη στο 25% και 75% ήταν αυθαίρετο από την επιτροπή.

Το σκεπτικό της Ε.Ν.ΑΕ. (Ελληνικά Ναυπηγεία)

Η ΕΝΑΕ στηρίχτηκε σε επιχειρηματολογία για την ακύρωση της απόφασης βασισμένη στη μη εφαρμογή του άρθρου 298 ΕΚ, στην εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΕΚ και τέλος περί εσφαλμένης εκτίμησης της πιστοληπτικής ικανότητας της ΕΝΑΕ από την Επιτροπή. Κατά τα άλλα σε όλες τις ενισχύσεις που ζητείται η ακύρωση, η ΕΝΑΕ στηρίζεται σε ισχυρισμούς περί εσφαλμένων εκτιμήσεων.

Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εφάρμοσε τη διαδικασία του άρθρου 298 ΕΚ για να εξετάσει τα μέτρα που αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση, μολονότι η ΕΝΑΕ ήταν κατά κύριο λόγο (σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της) **στρατιωτική βιομηχανική μονάδα**, και ότι δεν αιτιολόγησε τη μη εφαρμογή του εν λόγω άρθρου.

Κατά το άρθρο 298, παράγραφος 1, ΕΚ, «αν τα μέτρα που λαμβάνονται στις περιπτώσεις των άρθρων 296 και 297 έχουν ως αποτέλεσμα τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά, η Επιτροπή εξετάζει μαζί με το ενδιαφερόμενο κράτος τους όρους υπό τους οποίους τα μέτρα αυτά δύνανται να προσαρμοσθούν στους κανόνες που θεσπίζει η Συνθήκη».

Το σκεπτικό της επιτροπής.

Η επιτροπή χώρισε μερικές από τις ενισχύσεις **σε ποσοστά 25% και 75%** σύμφωνα με το παρακάτω σκεπτικό.

Μέτρα ενίσχυσης που χρηματοδοτούν εν μέρει τις στρατιωτικές δραστηριότητες της ΕΝΑΕ», η Επιτροπή εξέτασε αν ορισμένα από τα μέτρα που αφορούσε η επίσημη διαδικασία έρευνας ενέπιπταν εν μέρει ή εν όλω στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 296 ΕΚ.

Η Επιτροπή εκτίμησε ότι το μέρος των μέτρων που στήριξε στρατιωτικές δραστηριότητες της ΕΝΑΕ επίσης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 296 [ΕΚ] και εξαιρείται της εφαρμογής των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων».

Επισημαίνεται συναφώς ότι η Επιτροπή, με την απόφαση επέκτασης της διαδικασίας, εξείρεσε από την επίσημη διαδικασία έρευνας ορισμένα μέτρα που αποσκοπούσαν στη στήριξη των στρατιωτικών μόνο δραστηριοτήτων του ναυπηγείου, άρα ενέπιπταν στο πεδίο του άρθρου 296 ΕΚ και δεν υπόκειντο στην εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

Κατά την αξιολόγηση κάθε **μεμονωμένου μέτρου**, η Επιτροπή προσδιόρισε αν αφορούσε αποκλειστικά τις μη στρατιωτικές δραστηριότητες της ΕΝΑΕ ή αν χορηγήθηκε σε αυτήν χωρίς να προορίζεται για συγκεκριμένη χρήση:

– [ε]άν υποστηρίζονταν μόνον μη στρατιωτικές δραστηριότητες, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 296 [ΕΚ] και ότι ολόκληρο το μέτρο δύναται να αξιολογηθεί βάσει

του άρθρου 87 [ΕΚ],

– [ε]άν υποστηριζόταν η ΕΝΑΕ ως σύνολο, η Επιτροπή θεωρεί ότι, καθώς το 75 % των δραστηριοτήτων του ναυπηγείου αφορά στρατιωτική παραγωγή, το 75 % της κρατικής υποστήριξης ωφέλησε στρατιωτικές δραστηριότητες και υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 296 [ΕΚ]. Το υπόλοιπο 25 % της κρατικής υποστήριξης δύναται να αξιολογηθεί βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

Επομένως, κάθε μέτρο που δεν αποσκοπούσε στη χρηματοδότηση συγκεκριμένης δραστηριότητας εξετάστηκε από την άποψη των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων μέχρι ποσοστό 25 %, δηλαδή μέχρι το ποσοστό που αντιπροσώπευαν οι μη στρατιωτικές δραστηριότητες της ΕΝΑΕ. **Το 75 %, που αντιπροσώπευε το ποσοστό των στρατιωτικών δραστηριοτήτων**, εξαιρέθηκε από την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και, επομένως, δεν αποτέλεσε αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης.

Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 298 ΕΚ έχει εφαρμογή στα μέτρα που λαμβάνονται στις περιπτώσεις του άρθρου 296 ΕΚ και έχουν ως αποτέλεσμα τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε τον καθορισμό της αναλογίας του **75 % προς 25 %** με βάση αφενός το γεγονός ότι είχε ήδη εφαρμόσει την αναλογία αυτή με δύο τουλάχιστον προγενέστερες αποφάσεις, στηριζόμενη στα στοιχεία που της είχαν διαβιβάσει οι ελληνικές αρχές, και αφετέρου το γεγονός ότι η ορθότητα της αναλογίας αυτής δεν είχε αμφισβητηθεί στις άλλες αυτές διαδικασίες. Επομένως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή κατέληξε αυθαίρετα και **αναιτιολόγητα στην αναλογία 75 % προς 25 %** ήταν αβάσιμος.

Όσο αφορά στην περίπτωση δανεισμών της ΕΝΑΕ, προκύπτει σε πολλές περιπτώσεις ότι η ΕΝΑΕ είχε έλλειψη παραγγελιών και δει στρατιωτικών, όπου τελικά με όρους αγοράς, **καμία τράπεζα** με κανένα επιτόκιο δε θα δάνειζε την ΕΝΑΕ ούτε θα εγγυόταν για ανάληψη έργων, πράγμα το οποίο υλοποίησε η ΕΤΒΑ.

Η περίπτωση ΙΖΑΡ.

Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή, μη εφαρμόζοντας το άρθρο 298 ΕΚ, μολονότι το είχε εφαρμόσει σε μια παρεμφερή υπόθεση, η οποία αφορούσε τα ισπανικά στρατιωτικά ναυπηγεία ΙΖΑΡ (στο εξής: υπόθεση ΙΖΑΡ), παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης, υπενθυμίζεται ότι η τήρηση της αρχής της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων απαιτεί να μην αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο όμοιες καταστάσεις ή καθ' όμοιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση

δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2006, C-248/04, Koninklijke Coöperatie Cosun, Συλλογή 2006, σ. I-10211, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Πρέπει να τονιστεί ότι στην υπόθεση IZAR, την οποία παραθέτει η προσφεύγουσα, **οι ισπανικές αρχές δεν επικαλέστηκαν την εφαρμογή του άρθρου 296 ΕΚ** παρά μόνο αφού η Επιτροπή είχε εκδώσει, με βάση το άρθρο 88 ΕΚ, δύο αποφάσεις για την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στην IZAR, ο δε σκοπός της επίκλησης εκείνης ήταν **η διάσωση των στρατιωτικών ναυπηγικών δραστηριοτήτων** από την προβλεπόμενη πτώχευση της IZAR. Κατόπιν συζητήσεων μεταξύ των ισπανικών αρχών και της Επιτροπής, η Επιτροπή ενέκρινε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 298 ΕΚ, την αναδιοργάνωση των ισπανικών δημόσιων στρατιωτικών ναυπηγείων επιβάλλοντας ορισμένες προϋποθέσεις.

Επιπλέον, όπως τόνισε η Επιτροπή, η δυνατότητα του κράτους μέλους να επικαλεστεί την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 298 ΕΚ, μετά την έκδοση απόφασης για την ανάκτηση ενισχύσεων που έχουν χορηγηθεί για μη στρατιωτικές δραστηριότητες, η οποία απειλεί τη βιωσιμότητα ολόκληρης της επιχείρησης, αφορά τον καθορισμό των προϋποθέσεων της ανάκτησης και δεν μπορεί να θέτει ζήτημα νομιμότητας της ίδιας της απόφασης ανάκτησης.

Συμπεράσματα και σχολιασμοί.

Η Επιτροπή τόνισε ότι **η ΕΤΒΑ αγόρασε την ΕΝΑΕ** το 1985 κατόπιν **εντολής** της Ελληνικής Κυβέρνησης. Δεύτερον, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, αν ληφθούν υπόψη όλα τα μέτρα που έλαβε το Δημόσιο υπέρ της ΕΝΑΕ, και ιδίως οι μεγάλες κρατικές ενισχύσεις προς την ΕΝΑΕ μέχρι το 2002, το Δημόσιο **δεν ενήργησε όπως θα ενεργούσε ένας επενδυτής** υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, αλλά παρείχε συνεχώς τη **μεγάλη οικονομική υποστήριξη** που ήταν αναγκαία **για να διατηρηθεί η ΕΝΑΕ στη ζωή**, πράγμα το οποίο ήταν πολύ **δαπανηρό**. Η Επιτροπή κατέληξε στο εξής συμπέρασμα:

«Συνεπώς, λόγω του ότι το Δημόσιο (μέσω της ΕΤΒΑ) βρέθηκε να είναι μέτοχος της ΕΝΑΕ μόνον και μόνον επειδή ενήργησε ως δημόσια αρχή διατεθειμένη να διαφυλάξει τις δραστηριότητες της ΕΝΑΕ **πάση θυσία** και δεδομένου ότι ποτέ δεν ενήργησε ως επενδυτής της οικονομίας της αγοράς ο οποίος επιδιώκει το κέρδος μέσω της κατοχής μετοχών της ΕΝΑΕ, ο ισχυρισμός ότι η ΕΤΒΑ και το Δημόσιο ενήργησαν με τρόπο αποδεκτό για έναν επενδυτή της οικονομίας της αγοράς, διότι τα πολύ χαμηλά επιτόκια (ή προμήθειες εγγύησης) που χρεώθηκαν για τη χρηματοδότηση (δάνεια και εγγυήσεις) που χορήγησαν

στην ΕΝΑΕ αντισταθμίσθηκαν από την αύξηση της αξίας των μετοχών της ΕΝΑΕ, **στερείται αξιοπιστίας**. Δεδομένου ότι το Δημόσιο (περιλαμβανομένης της ΕΤΒΑ) ποτέ δεν ενήργησε όπως ένας επενδυτής που προσπαθεί να αποκομίσει κέρδος, αλλά αντίθετα δέχθηκε να διατηρήσει **την ΕΝΑΕ στη ζωή με υψηλό κόστος**, η [Ελληνική Δημοκρατία] και η ΕΝΑΕ όφειλαν, τουλάχιστον, να στηρίξουν τον ισχυρισμό τους σε λεπτομερή ανάλυση, αποδεικνύοντας ότι, ως μέτοχοι της ΕΝΑΕ, το Δημόσιο και η ΕΤΒΑ μπορούσαν πραγματικά να αναμένουν κάποια υπεραξία κεφαλαίου (δηλαδή αύξηση της αξίας των μετοχών της εταιρείας) μεγαλύτερη από τα “διαφυγόντα έσοδα” (δηλαδή το ανεπαρκές επιτόκιο ή την ανεπαρκή προμήθεια εγγύησης). Δεδομένου ότι δεν υποβλήθηκε τέτοια ανάλυση και ότι η ΕΝΑΕ και η [Ελληνική Δημοκρατία] προέβαλαν τον εν λόγω αμφίβολο και υποθετικό ισχυρισμό χωρίς καμία τεκμηρίωση, η Επιτροπή απορρίπτει χωρίς περαιτέρω ανάλυση τον ισχυρισμό ότι το Δημόσιο (περιλαμβανομένης της ΕΤΒΑ) ενήργησε ως επενδυτής της οικονομίας της αγοράς επειδή η χορηγηθείσα υπό ευνοϊκούς όρους χρηματοδότηση προκάλεσε αύξηση της αξίας των μετοχών της ΕΝΑΕ ικανή να αντισταθμίσει τα “διαφυγόντα έσοδα”.)»

Η **ιδιωτικοποίηση της ΕΝΑΕ έπρεπε να πραγματοποιηθεί με πώληση**, διότι έτσι οι αγοραστές θα έπρεπε να καταβάλουν το τίμημα για τις μετοχές της ΕΝΑΕ που θα αγόραζαν. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ανέφερε, ότι «σκοπός του όρου αυτού ήταν η **μεταβίβαση της κυριότητας σε ιδιώτες**, οι οποίοι, δεδομένου ότι θα επιδίωκαν τη μεγιστοποίηση της αξίας της επένδυσής τους, θα λάμβαναν τα αναγκαία μέτρα για την **αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας των ναυπηγείων**»).

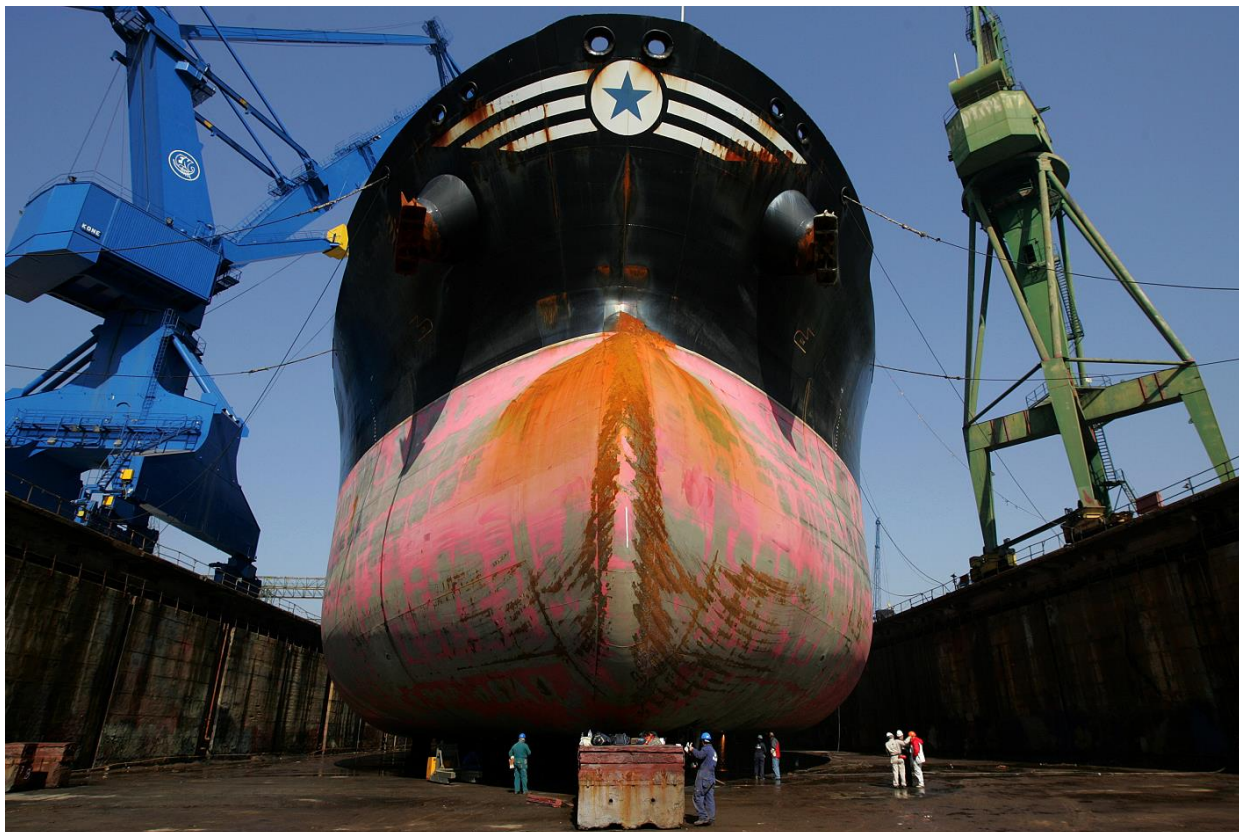
Είναι πλέον υπέρ του δέοντος αντιληπτό, ότι οι κρατικές ενισχύσεις που δόθηκαν στην ΕΝΑΕ ήταν προϊόν καθαρά πολιτικής βούλησης και μόνο, θέτοντας αυτές ως παράνομες.

Ειδικά και σύμφωνα με τη C83/87 στην Ενοποιημένη απόδοση της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο τμήμα II, Κρατικές ενισχύσεις, η περίπτωση της ΕΝΑΕ (Σκαραμαγκά) υπόκειται στο άρθρο 107 παράγραφος I όπου:

Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως.

Άρθρα στον τύπο.

Πολλά άρθρα δημοσιεύτηκαν στον τύπο τόσο πριν όσο και μετά την απόφαση για την ΕΝΑΕ. Παρακάτω παρουσιάζουμε τα κυριότερα.

ΤΟ ΒΗΜΑ – 29/7/2010 - Συμφωνία με την Κομισιόν για τις κρατικές ενισχύσεις

Η Κομισιόν αποδέχθηκε λύση για το θέμα των κρατικών ενισχύσεων προς τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά, η οποία περιλαμβάνει την εκποίηση ορισμένων περιουσιακών στοιχείων των Ναυπηγείων, που δεν αφορούν σε στρατιωτικές δραστηριότητες και τα Ναυπηγεία να αναπτύξουν μόνο στρατιωτικές δραστηριότητες για 15 χρόνια.

Τη χθεσινή, «μετά από πολλά σκαμπανεβάσματα», συμφωνία μεταξύ της αντιπροσωπείας των υπουργείων Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας και στελεχών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δημοσιοποίησε την Πέμπτη ο υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, στη διάρκεια συνέντευξης τύπου κατά την οποία παρουσίασε το νομοσχέδιο για την υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και τη νέα κάθετη δομή διοίκησης.

Οι πολιτικές δραστηριότητες των Ναυπηγείων θα διαχειρίζονται από άλλη επιχείρηση, διευκρίνισε, ενώ μη στρατιωτικές δραστηριότητες μπορούν να αναπτύσσουν και τα Ναυπηγεία Ελευσίνας και Νεωρίου, που δεν υπόκεινται στο συγκεκριμένο περιορισμό, με αποτέλεσμα να διαμορφώνεται μία ισορροπία προς την

κατεύθυνση της πλήρους αξιοποίησης του ναυπηγικού τομέα, για τον οποίο επισήμανε την ανάγκη αναδιοργάνωσης του.

Επίσης, δήλωσε ότι τα Ναυπηγεία δεν θα κρατικοποιηθούν και ότι η κυβέρνηση επιδιώκει στις διαπραγματεύσεις με τους κατασκευαστές οπλικών συστημάτων τη φθηνότερη λύση

Ο κ. Βενιζέλος επανέλαβε ότι η συμφωνία για τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά, αν όλα πάνε καλά, θα πρέπει να κυρωθεί από τη Βουλή με την ευρύτερη δυνατή πλειοψηφία και σε κλίμα μέγιστης συναίνεσης.

Η παραμικρή ένσταση που υπερβαίνει τα εσκαμμένα θα οδηγήσει την κυβέρνηση να μην εφαρμόσει τη συμφωνία.

«Δεν θα αναλάβουμε βάρη που δεν μας ανήκουν», ανέφερε χαρακτηριστικά, επισημαίνοντας την ανάγκη για επιστροφή στην κοινοβουλευτική διαδικασία που ίσχυε επί δεκαετιών, σύμφωνα με την οποία **ο προϋπολογισμός του υπουργείου Εθνικής Άμυνας συναντούσε τη συναίνεση και της αξιωματικής αντιπολίτευσης.**

Express 29/6/2012 - Ευρωκαταδίκη για τις ενισχύσεις στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ απόφαση σε βάρος του ελληνικού Δημοσίου εξέδωσε χθες το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για παράνομες ενισχύσεις στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Σύμφωνα με τη απόφαση του Δικαστηρίου, το ελληνικό Δημόσιο παρέλειψε να εκτελέσει, εντός των προθεσμιών που είχαν τεθεί, προηγούμενη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ανάκτηση των παράνομων ενισχύσεων από τα ναυπηγεία.

Το 2008 η Επιτροπή είχε εκδώσει απόφαση με την οποία ζητούσε από την Ελλάδα **να ανακτήσει πάνω από 230 εκατ. ευρώ για παράνομες ενισχύσεις** που χορηγήθηκαν στα ναυπηγεία κατά την περίοδο 1996-2002 υπό μορφή δανείων, εγγυήσεων και εισφορών κεφαλαίου χωρίς προηγουμένως να εγκριθούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Δικαστηρίου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αναγνωρίζοντας σε συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση και τη διοίκηση των ναυπηγείων, ότι η πλήρης ανάκτηση των ενισχύσεων από την εταιρία, δεδομένης της δυσμενούς κατάστασης στην οποία είχε περιέλθει, θα μπορούσε να προκαλέσει ακόμα και την πτώχευσή, συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών δραστηριοτήτων, αποφάσισε ότι οι οικονομικές κυρώσεις που προέβλεπε η αρχική απόφαση θα θεωρούνταν ως εκτελεσθείσες εφόσον πληρούνταν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- **επιστροφή στο Δημόσιο των γεωτεμαχίων που παραχωρήθηκαν** στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά για αποκλειστική χρήση και τα οποία δεν σχετίζονται με στρατιωτικές δραστηριότητες
- δεσμευτική δήλωση των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά ότι δεν θα αναπτύξουν εμπορική δραστηριότητα κατά τα επόμενα 15 χρόνια
- δεσμευτική δήλωση ότι **δεν θα γίνει χρήση της εγγυήσεως αποζημιώσεως.**

Με την τελευταία προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της Ελλάδας (για την οποία εκδόθηκε η χθεσινή απόφαση) η Κομισιόν ζητούσε από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι το ελληνικό Δημόσιο, μη έχοντας λάβει εντός των προθεσμιών όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της προηγούμενης απόφασης,

παρέβη τις υποχρεώσεις του.

Η υπόθεση των κρατικών ενισχύσεων ταλαιπωρεί τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά από το 2002, μετά από καταγγελίες που έγιναν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για παράνομες ενισχύσεις, αναφορικά με δάνεια κ.λπ., που είχαν δοθεί από το ελληνικό Δημόσιο στην εταιρία κατά την περίοδο 1996-2002.

ΕΘΝΟΣ – 28/2/2013 - Τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά να επιστρέψουν τις κρατικές ενισχύσεις (310εκ €)

Την επιστροφή παράνομων κρατικών ενισχύσεων, ύψους 310 εκατ. ευρώ στο ελληνικό κράτος, ζητά από τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά (Ελληνικά Ναυπηγεία) το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), με σημερινή του απόφαση, η οποία δικαιώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στη σχετική ανακοίνωση που εξέδωσε το ΔΕΚ υπενθυμίζει ότι από το 1992 το ελληνικό κράτος χορήγησε στην Ελληνικά Ναυπηγεία (ΕΝ) διάφορες ενισχύσεις. Σημειώνει, δε, ότι κατ' εφαρμογή μιας οδηγίας σχετικής με τις ενισχύσεις για τις ναυπηγικές εργασίες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εγκρίνει ενισχύσεις ύψους 343 εκατ. ευρώ.

Επιπλέον, η ανακοίνωση του ΔΕΚ υπενθυμίζει ότι με απόφασή του το 2006, η Επιτροπή υποχρέωνε την Ελλάδα να ανακτήσει από την ΕΝ, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, ενισχύσεις οι οποίες κρίθηκαν ασύμβατες προς την κοινή αγορά, **ύψους 310 εκατ. ευρώ**. Η Ελλάδα όφειλε να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός δύο μηνών, το προς ανάκτηση ποσό, λεπτομερή περιγραφή των ληφθέντων μέτρων, καθώς και έγγραφα που να αποδεικνύουν ότι ζητήθηκε από τον αποδέκτη να επιστρέψει τις ενισχύσεις. Τον Ιούνιο του 2012, το ΔΕΚ έκρινε ότι η Ελλάδα δεν εκτέλεσε τη συγκεκριμένη απόφαση της Επιτροπής.

Η ΕΝ άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης της Επιτροπής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο, με απόφαση που εξέδωσε το 2012, απέρριψε το σύνολο των προβληθέντων λόγων και επιχειρημάτων.

Η ΕΝ προσέβαλε την απόφαση του 2006, υποστηρίζοντας ενώπιον του ΔΕΚ ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθόσον έκρινε μεν ότι από τα επίδικα μέτρα ενισχύθηκε η δραστηριότητα της παραγωγής μη στρατιωτικού υλικού, χωρίς ωστόσο να προβεί σε κατά περίπτωση εξέτασή τους προκειμένου να διαπιστώσει αν το κάθε μέτρο υπερέβαινε αυτό που ήταν αναγκαίο για την ομαλή άσκηση της στρατιωτικής δραστηριότητας του ναυπηγείου. Κατά την ΕΝ, το ναυπηγείο είναι επιχείρηση μικτής φύσης και οι μη

στρατιωτικές δραστηριότητες είναι αναγκαίες για τη βιωσιμότητα της δραστηριότητας παραγωγής στρατιωτικού υλικού, η οποία είναι η προεξάρχουσα δραστηριότητα. Κατά συνέπεια, η πλήρης παύση της μη στρατιωτικής δραστηριότητας θα έθετε σε κίνδυνο τη συνέχιση της παραγωγής στρατιωτικού υλικού.

Με τη σημερινή απόφασή του, το ΔΕΚ υπενθυμίζει ότι η Συνθήκη επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα μέτρα που θεωρούν αναγκαία για την προστασία ουσιωδών συμφερόντων της ασφάλειάς τους τα οποία συναρτώνται με την παραγωγή ή εμπορία όπλων, πυρομαχικών και πολεμικού υλικού. Τα μέτρα αυτά δεν πρέπει πάντως να αλλοιώνουν τους όρους του ανταγωνισμού σε σχέση με προϊόντα που δεν προορίζονται για στρατιωτικούς ειδικά σκοπούς. Πράγματι, στη Συνθήκη γίνεται αυστηρή διάκριση μεταξύ της παραγωγής ή της εμπορίας πολεμικού υλικού και κάθε άλλης οικονομικής δραστηριότητας, ακόμη και στην περίπτωση που η ίδια επιχείρηση ασκεί τόσο στρατιωτικές όσο και μη στρατιωτικές δραστηριότητες.

Ως εκ τούτου, το ΔΕΚ διαπιστώνει ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την επιχειρηματολογία που προέβαλε η ΕΝ και ότι ορθώς επιβεβαίωσε ότι η ειδική διαδικασία που προβλέπεται στη Συνθήκη έχει εφαρμογή μόνον επί εκείνων των ενισχύσεων που αφορούν τη δραστηριότητα για στρατιωτικούς σκοπούς.

Εξάλλου, ο επιμερισμός των δραστηριοτήτων του ναυπηγείου σε στρατιωτικές και μη στρατιωτικές (**αντιστοιχώς 75 % και 25 %**), στον οποίο είχε καταλήξει η Επιτροπή, έγινε δεκτός από τις ελληνικές αρχές και, εν πάση περιπτώσει, οι σχετικές εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, στο μέτρο που αφορούν τα πραγματικά περιστατικά, δεν υπόκεινται στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου.

Τέλος, το ΔΕΚ τονίζει ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, στο πλαίσιο της διεξαχθείσας από την Επιτροπή διοικητικής διαδικασίας, η ΕΝ δεν είχε δικαιώματα άμυνας (όπως έχουν τα κράτη μέλη), αλλά αποκλειστικώς και μόνον το δικαίωμα να μετάσχει στη διαδικασία αυτή (όπερ και συνέβη εν προκειμένω). Για όλους αυτούς τους λόγους, το ΔΕΚ απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης της ΕΝ και επιβεβαιώνει, ως εκ τούτου, ότι η απόφαση της Επιτροπής ήταν έγκυρη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ – 01/03/2013 - Επιστροφή των 310 εκατ. από Σκαραμαγκά ζητεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αποφάσισε χθες να απορρίψει την αίτηση αναίρεσης των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά (ΕΝΑΕ) με την οποία ζητούσαν να μην τους επιβληθεί **πρόστιμο αξίας ύψους 310 εκατ. ευρώ**, όσες δηλαδή και οι κρατικές ενισχύσεις που κατά το δικαστήριο κρίθηκαν αντίθετες με το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Σημειώνεται ότι μετά την πρωτόδικη απόφαση το 2008 η Ελληνική Δημοκρατία -τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά- είχε δεσμευθεί να συμμορφωθεί επιστρέφοντας σε πρώτη φάση τις κρατικές ενισχύσεις. Μάλιστα το υπουργείο Οικονομικών με επιστολή το 2010 είχε υποστηρίξει ότι στα ναυπηγεία θα εκτελείται στο εξής αποκλειστικά έργο που εξυπηρετεί την άμυνα της χώρας, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να γίνουν δεκτές παραγγελίες από το πολεμικό ναυτικό τρίτων χωρών.

Ο **υπουργός Ανάπτυξης Κωστής Χατζηδάκης είχε δεσμευτεί έναντι του επιτρόπου Ανταγωνισμού Χοακίν Αλμούνια** να φέρει νόμο στη Βουλή με τον οποίο το Δημόσιο **θα έπαιρνε πίσω από τα ΕΝΑΕ έκταση γης και τη μεγάλη δεξαμενή του ναυπηγείου (ενίσχυση σε είδος)**. Ενώ ο κ. Χατζηδάκης προώθησε τη νομοθετική λύση του προβλήματος «επιστροφή των κρατικών ενισχύσεων σε είδος» **ο τωρινός μέτοχος των ΕΝΑΕ Ισκαντάρ Σάφα αρνείται τη λύση αυτή αν και από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης έχουν «ριχτεί» ιδέες για την ενοκίαση στα ΕΝΑΕ των στοιχείων του ενεργητικού που θα επιστραφούν στο Δημόσιο έναντι**

συμβολικού ενοικίου. Ετσι, παρά το γεγονός ότι το ελληνικό Δημόσιο έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για να φανεί ότι τα ΕΝΑΕ συμμορφώνονται με την απόφαση, η ελληνική πλευρά συνολικά βρίσκεται ακόμα στο σημείο που βρισκόταν πριν από τη συνάντηση του κ. Χατζηδάκη με τον κ. Αλμούνια το περασμένο φθινόπωρο.

Με την απόφασή του το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η συνθήκη δίνει το δικαίωμα στα κράτη-μέλη να παίρνουν τα μέτρα που κρίνουν ότι είναι αναγκαία για την προστασία των ουσιωδών δικαιωμάτων της ασφάλειάς τους και τα οποία συνδέονται με την παραγωγή και την εμπορία όπλων, πυρομαχικών και πολεμικού υλικού. Όμως αυτά τα μέτρα δεν πρέπει να αλλοιώνουν τους όρους του ανταγωνισμού για προϊόντα που δεν προορίζονται για αμυντικούς σκοπούς. Στο κείμενο τονίζεται ότι η ελληνική κυβέρνηση είχε δεχθεί τον επιμερισμό των δραστηριοτήτων του ναυπηγείου σε στρατιωτικές και μη στρατιωτικές σε ποσοστό 75 και 25% αντίστοιχα.

Πηγές της ελληνικής κυβέρνησης θεωρούν ότι η απόφαση δεν αλλάζει ουσιαστικά τη θέση της χώρας για το ζήτημα που βρίσκεται στο κενό ενόψει λήψης αποφάσεων στο επίπεδο του πρωθυπουργού.

Ο κ. Σαμαράς είχε απορρίψει την πρόταση να πουληθεί μέρος των 5 υποβρυχίων τύπου 214 για να χρηματοδοτηθεί το υπόλοιπο του προγράμματος και το ναυπηγείο χωρίς να έχει βρεθεί εναλλακτική λύση, ενώ πριν από λίγες μέρες η ελληνική κυβέρνηση εκδήλωσε ενδιαφέρον για ένα νέο πρόγραμμα, εκείνο των γαλλικών φρεγατών.

ΘΕΜΑ – 15/05/2013 - Επιστροφή των κρατικών ενισχύσεων ή εκκαθάριση του Σκαραμαγκά ζητά η Κομισιόν

Το Ευρωπαϊκό Το

οριστικό κλείσιμο και την εκκαθάριση των ναυπηγείων Σκαραμαγκά, εφ' όσον η «Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε.» δεν είναι σε θέση να επιστρέψει τις ενισχύσεις ύψους 310 εκατομμυρίων ευρώ, ζητά η Κομισιόν κάτι το οποίο προκύπτει από απάντησή της, σε ερώτηση του ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, Νίκου Χουντή

Το οριστικό κλείσιμο και την εκκαθάριση των ναυπηγείων Σκαραμαγκά, εφ' όσον η «Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε.» δεν είναι σε θέση να επιστρέψει τις ενισχύσεις ύψους 310 εκατομμυρίων ευρώ, ζητά η Κομισιόν κάτι το οποίο προκύπτει από απάντησή της, σε ερώτηση του ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, Νίκου Χουντή.

Πιο συγκεκριμένα, ο Νίκος Χουντής, σε σχετική ερώτησή του, αφού τόνιζε τις **«τεράστιες ευθύνες που έχει η Επιτροπή για το κατάντημα των ναυπηγείων στην Ελλάδα»**, επεσήμαινε ότι, «παρά τις συνεχείς επαφές με κυβερνητικούς παράγοντες και τις ελπίδες που καλλιεργήθηκαν ότι θα επιτραπεί στην εταιρία «Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε.» να αναλαμβάνουν παραγγελίες εμπορικών πλοίων, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας των Ελλήνων, και ιδιαίτερα της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης», και με δεδομένο ότι, η «Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε.» **δεν μπορεί να πληρώσει το ποσό που έχει επιδικάσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, υπήρχε κίνδυνος να κλείσουν τα Ναυπηγεία του Σκαραμαγκά.**

Καταλήγοντας στην ερώτησή του, ο Έλληνας ευρωβουλευτής, καλούσε την Κομισιόν να λάβει άμεσα πρωτοβουλίες ώστε να «ανασυγκροτηθούν τα ναυπηγεία συνεχίζοντας τη λειτουργία τους, με πλήρη απασχόληση των εργαζομένων σε αυτά, με όλες τις εμπορικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών πλοίων...».

Στην απάντησή του, ο ευρωπαίος Επίτροπος για θέματα Ανταγωνισμού, **Χοακίν Αλμούνια, προτείνει το οριστικό κλείσιμο και την εκκαθάριση των ναυπηγείων Σκαραμαγκά, εφ' όσον η «Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε.» δεν είναι σε θέση να επιστρέψει τις ενισχύσεις ύψους 310 εκατομμυρίων ευρώ.**

Μάλιστα, ο ευρωπαίος Επίτροπος επιχειρηματολογεί ότι «η παύση των δραστηριοτήτων της εταιρείας και η πώληση των περιουσιακών της στοιχείων θα επέτρεπε σε άλλους δυνητικά ενδιαφερόμενους επενδυτές να αποκτήσουν αυτά τα περιουσιακά στοιχεία, και, χωρίς τα βάρη του παρελθόντος, να κάνουν την καλύτερη δυνατή χρήση τους», χωρίς βέβαια να διευκρινίζει σε τι είδους «χρήση» αναφέρεται.

902.gr – 30/10/2013 - Διαμαρτυρία για τα Ναυπ. Σκαραμαγκά από τον Ευρωβουλευτή του ΚΚΕ Μπ. Αγγουράκη και συνδικαλιστές του κλάδου

Ο ευρωβουλευτής του ΚΚΕ Μπ. Αγγουράκης και **οι συνδικαλιστές στον κλάδο της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Ι. Βλάχος**, γραμματέας του Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά και Νήσων, και Π. Αναστασιάδης, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Ναυπηγείων Σκαραμαγκά «Τρίαινα» και του Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά και Νήσων, **συναντήθηκαν χθες με αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες**, προκειμένου να εκθέσουν τις θέσεις του ταξικού εργατικού κινήματος για τα εκρηκτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν **οι εργαζόμενοι στον κλάδο και ειδικότερα στα Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ (Ναυπηγεία Σκαραμαγκά)**.

Οι συνδικαλιστές κατήγγειλαν την αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ και της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, που οδηγεί μεθοδευμένα σε δραστική συρρίκνωση της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας, η οποία ξεκίνησε με την ιδιωτικοποίηση των ναυπηγείων το 2002, με οδυνηρές συνέπειες για τους εργαζόμενους. Επισήμαναν τη δραματική κατάσταση στην οποία συνεχίζουν να βρίσκονται οι **1.100 εργαζόμενοι των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά** και οι οικογένειές τους, καθώς παραμένουν 19 μήνες απλήρωτοι. Από τις 30 Σεπτεμβρίου έχει λήξει το επαίσχυντο μέτρο της εκ περιτροπής εργασίας, αλλά οι εργαζόμενοι δεν έχουν επιστρέψει στη δουλειά τους καθώς η εργοδοσία έχει σταματήσει κάθε παραγωγική δραστηριότητα, εκβιάζοντας «ζεστό χρήμα». Τέλος, οι συνδικαλιστές πρόβαλλαν τις διεκδικήσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος: Να επαναλειτουργήσουν άμεσα τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά με όλες τις παραγωγικές δραστηριότητες, να μη γίνει καμία απόλυση εργαζομένου, να εξοφληθούν άμεσα οι δεδουλευμένοι μισθοί και να εφαρμοστούν οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας για όλους τους εργαζόμενους.

Ο εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, G. JanKoorman, αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας της Διεύθυνσης Ανταγωνισμού και υπεύθυνος για τις κρατικές ενισχύσεις, στην τοποθέτησή του υπερασπίστηκε την αντιλαϊκή πολιτική ΕΕ και συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, τη συρρίκνωση της παραγωγικής δραστηριότητας των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά. Την απέδωσε στο μονοπωλιακό ανταγωνισμό και στις συνέπειες της ενιαίας καπιταλιστικής αγοράς, ομολογώντας έτσι τις δραματικές συνέπειες που έχει για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα ο δρόμος της άναρχης, ανισόμετρης καπιταλιστικής ανάπτυξης και οι δεσμεύσεις που συνεπάγεται η συμμετοχή στη διακρατική ένωση του κεφαλαίου, την ΕΕ. Κάλεσε προκλητικά τους εργαζόμενους, αντί για τη διεκδίκηση μόνιμης και σταθερής δουλειάς με δικαιώματα για όλους, «να διοχετεύσουν την ενέργειά τους στην πάλη» για την εφαρμογή της απαράδεκτης συμφωνίας του Δεκεμβρίου 2010, μεταξύ Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ελληνικής Κυβέρνησης και ιδιοκτησίας της εταιρείας ABU DHABI MAR – TYSSSENKRUPP των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά. **Η συμφωνία αυτή, με αφορμή τις κρατικές ενισχύσεις ύψους 500 εκ. ευρώ στα μονοπώλια - ιδιοκτήτες των Ναυπηγείων, μετακυλίζει το κόστος στις πλάτες των εργαζομένων**, καθώς προβλέπει το ουσιαστικό κλείσιμο των ναυπηγείων με την απαγόρευση της εμπορικής τους δραστηριότητας για 15 χρόνια και τη συρρίκνωση της παραγωγής μόνο για τη ναυπήγηση πολεμικών πλοίων.

Ο Ευρωβουλευτής του ΚΚΕ, Μπ. Αγγουράκης, στην παρέμβασή του σημείωσε ότι στρατηγική επιδίωξη της ευρωενωσιακής πολιτικής και των κυβερνήσεων του κεφαλαίου στην Ελλάδα και σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ αποτελεί η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κλάδου της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας σε λίγους μονοπωλιακούς ομίλους. Η θωράκιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου μέσα από τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και την ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Τόνισε πως το ΚΚΕ θα συνεχίσει να στηρίζει τους αγώνες των εργαζομένων στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά και στο ναυπηγοεπισκευαστικό κλάδο συνολικότερα για δουλειά με πλήρη δικαιώματα, την πάλη του ταξικού εργατικού κινήματος ενάντια στη βάρβαρη επίθεση της ΕΕ, των αστικών κυβερνήσεων των κρατών - μελών

και των μονοπωλιακών ομίλων. Επισήμανε πως το ΚΚΕ παλεύει για Ενιαίο Δημόσιο Φορέα Ναυπηγοεπισκευαστικής Βιομηχανίας, ενταγμένο στον κεντρικό - πανεθνικό σχεδιασμό με την αξιοποίηση και ανάπτυξη όχι μόνο των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά, αλλά και των ναυπηγείων της Ελευσίνας, της Σύρου και της Χαλκίδας. Αυτός ο δρόμος ανάπτυξης, τόνισε, προϋποθέτει την ενίσχυση της Λαϊκής Συμμαχίας, της αντιμονοπωλιακής - αντικαπιταλιστικής πάλης για την Εργατική Λαϊκή Εξουσία, τη Λαϊκή Οικονομία, στην οποία τα πλοία, τα λιμάνια και οι ναυτιλιακές υποδομές στο σύνολό τους θα αποτελούν λαϊκή περιουσία, για να αξιοποιηθούν για την ευημερία του εργαζόμενου λαού.

Επίλογος.

Για επίλογο θα παραθέσω ένα άρθρο της Ελευθεροτυπίας το οποίο παραθέτει όλα τα γεγονότα από το 1998.

Η περιπέτεια των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά ξεκινά το 1998, όταν αποφασίστηκε η προμήθεια γερμανικών υποβρυχίων και φτάνει μέχρι τις μέρες μας, όπου ουσιαστικά έχουν σταματήσει οι εργασίες. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς πέρασε από διάφορες εναλλαγές, ενώ το Δημόσιο έχει καταβάλει πάνω από 2 δισ. ευρώ και έχει παραλάβει μόνο ένα υποβρύχιο.

1998: Το ΚΥΣΕΑ αποφασίζει την προμήθεια τριών υποβρυχίων (τύπου 214 με προαίρεση ακόμη ενός) και τον εκσυγχρονισμό τριών παλαιότερων (τύπου 209 με προαίρεση ακόμη ενός). Το πρώτο ναυπηγείται στη Γερμανία, τα υπόλοιπα στον Σκαραμαγκά.

2001: Περνούν στην ιδιοκτησία των εταιρειών HDW και Ferrostaal (ήδη έχουν αναλάβει την προμήθεια των υποβρυχίων).

2004: Η Κομισιόν ξεκινά έρευνα για παράνομες κρατικές ενισχύσεις (προηγήθηκε καταγγελία των Ναυπηγείων Ελευσίνας).

2005: Νέος ιδιοκτήτης η ThyssenKrupp (εξαγοράζει HDW και το ποσοστό της Ferrostaal).

2008: Τον Ιούλιο, η Κομισιόν επιβάλλει πρόστιμο 539 εκατ. ευρώ. Το Δημόσιο ξεκινά διαπραγματεύσεις με στόχο η ανάκτηση να αφορά μόνο το εμπορικό τμήμα, λόγω των συμβολαίων με το Π.Ν.

2009: Τον Σεπτέμβριο, προ των εκλογών, οι Γερμανοί καταγγέλλουν τη σύμβαση.

2010: Τον Μάρτιο, υπογράφεται νέα συμφωνία-πλαίσιο με τις ThyssenKrupp Marine Systems AG, HDW, Abu Dhabi MAR LLC και τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Η εκτελεστική συμφωνία ενσωματώνεται σε νόμο, που ψηφίστηκε από το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ. Αντί της Abu Dhabi MAR LLC στη θέση της εμφανίζεται η εταιρεία Prinvest του Ισκαντάρ Σάφα.

Τον **Οκτώβριο**, το Π.Ν. παραλαμβάνει το «Παπανικολής».

Τον **Δεκέμβριο**, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απαγορεύει στα ναυπηγεία να ασκούν μη στρατιωτική δραστηριότητα επί 15 έτη και υποχρεώνει σε πώληση όλων των υποδομών, που αφορούν τον πολιτικό τομέα.

2011: Τον Μάιο η ThyssenKrupp Marine Systems AG/HDW καταγγέλλει τη σύμβαση μεταξύ αναδόχου-υποκατασκευαστή έπειτα από διαφωνίες με την εταιρεία του Ισκ. Σάφα.

Τον Ιούλιο οι εργασίες ναυπήγησης των υποβρυχίων διακόπτονται, τα ναυπηγεία επικαλούνται μη καταβολή των προβλεπόμενων πληρωμών. Ο Ισκ. Σάφα δίνει συνεντεύξεις ζητώντας να παραμείνει το εμπορικό τμήμα στα ναυπηγεία, να διαγραφούν πρόστιμα για παλιές συμβάσεις με τον ΟΣΕ (334 εκατ. ευρώ) κ.ά.

2012: Υπουργείο Αμυνας και Prinvest (Ισκ. Σάφα) αποφασίζουν τη συγκρότηση επιτροπών των δύο πλευρών, προκειμένου να βρεθεί λύση κοινής αποδοχής για την παράδοση των υποβρυχίων και τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των ναυπηγείων. Συναντήθηκαν μόνο μία φορά. Τον Φεβρουάριο τα ναυπηγεία αποστέλλουν εξώδικο ζητώντας απ' ευθείας διαπραγματεύσεις με τους υπουργούς Αμυνας και Οικονομικών, για νέα διαπραγμάτευση για σειρά θεμάτων.

Η διοίκηση των ναυπηγείων αποφασίζει να προσφύγει σε δαιοτησία.

Τον Μάιο εφαρμόζεται στο προσωπικό εκ περιτροπής εργασία μία μέρα την εβδομάδα.

Τον Ιούνιο εκδίδεται απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Καταδικάζει την Ελλάδα ότι δεν εκτέλεσε την απόφαση της Κομισιόν για ανάκτηση των ενισχύσεων.

2013: Από τον Οκτώβριο έχουν διακόψει κάθε λειτουργία.

